

зрѣніе-то въ онези места, дѣто звѣзды-тѣ са простиратъ най-далечь въ пространство-то. Ако знаемъ дѣйствителны-тѣ имъ взаимны разстоянія, то число-то, кое-то пречитаемы въ кое да е поле на зрѣніе-то, ще опредѣли съ точность дължина-та на заря-та на зрѣніе-то, коя-то стига най-далечна-та звѣзда, що са вижда въ това поле.

Макаръ прѣдположеніе-то, че звѣзды-тѣ сж еднако голѣмы и сж еднакво разподѣлены въ прострство-то, може и да не е справедливо въ всичка-та точность, обаче нѣма сжмибіе, че срѣдны-тѣ разстоянія не са отличаватъ много отъ тѣзи хипотеза; и макаръ наши-тѣ изводи да сж само приблизителны, то, и при този тѣхенъ характеръ, ный можемъ да са положимъ на тѣхъ, и тѣ ставатъ за насъ още по-любопытны, защото ни пренасятъ до крайны-тѣ предѣли на человѣческо-то изслѣдваніе. Въоруженъ съ своя могуществовъ телескопъ, Съръ Уильямъ-Хершель наченжлъ гигантска-та задача, да измѣри Небесна-та дълбочина, съ намѣреніе, да са удостовѣри въ това: безпредѣльны ли сж звѣзды-тѣ, кои-то съставляватъ Млѣчныя-Плть, или сж ограничены?

Като тѣглилъ мысленно единъ кръгъ на небе-то, кой-то пресичалъ този великъ звѣзденъ пластъ по направленіе почти перпендикулярно на окръжностъ-та му, той насочилъ своя огроменъ телескопъ къмъ едно извѣстно число точки, разположены на този кръгъ и, като са движалъ напрѣдъ, четялъ всички звѣзды, кои-то были видимы въ всяко ново поле на зрѣніе-то. Ето това можало да са заключи, че тамъ дѣто са виждали най-много звѣзды, тамъ пластъ-тъ былъ най-дълбокъ. Като обыкно-лилъ по този начинъ всичко-то небе, по окръжностъ-та на своя кръгъ той измѣрилъ дълбочина-та на звѣзды-тѣ по единъ разрѣзъ на Млѣчныя Плть, и послѣ това да са начъртае фигура-та на този разрѣзъ, было дѣло нетрудно.

Хершель назначилъ на книга една централна точка, коя-то да прѣдставлява мѣсто-то на наблюдение-то му. Послѣ той тѣглилъ отъ тѣзи точка зареобразно линіи, кои-то имали сжщы-тѣ направленія, какви-то и телескопъ-тъ въ врѣме-то на наблюдение-то. На всяка отъ тѣзи неопредѣленны линіи той отмѣрвалъ едно разстояние, пропорционално съ число-то на звѣзды-тѣ, кои-то были пречетены въ поле-то на зрѣніе-то по сжщо-то направленіе, кое-то прѣдставлявала линія-та, и като съединилъ тѣзи точки, назначены по този начинъ, той съставилъ една фигура, коя-то прѣдставлявала относителны-тѣ дълбини, до кои-то той проникналъ въ пространство-то. Ако да можеше той да са увѣри, че съвършено е преминалъ по всички направленія звѣздныя пластъ и е заблѣжилъ всяка звѣзда, даже и тамъ, дѣто тѣ са намѣрватъ най-дълбоко въ пространство-то, то, по този начинъ построены-тѣ фигуры, щѣхъ да прѣдставляватъ форма-та на линія-та, коя-то е проведена по въшнѣна-та граница на Млѣчныя-Плть на плоскость-та на кръга, въ коя-то са произвождало изслѣдваніе-то.

Сполучилъ ли е той дѣйствително да проникне най-дълбоки-тѣ части, или нѣкоя часть на Млѣчныя-Плть? Това е было въпросъ, за рѣшеніе-то на кого-то той употрѣбилъ всички-тѣ си силы и всичка-та си гениалность. Той приелъ сила-та на человѣческо-то зрѣніе за единица, съ коя-то да мѣри пространство-проницающа-та сила на свои-тѣ телескопы,